

Luc Vanneste als lid van het GGF www.ggf.be over het Lappersfortbos

“Het verhaal begint bij Pluk van de Petteflet. Ook hij was een Lappersforter”

Als secretaris van het Groene Gordel Front (GGF) is Luc Vanneste al acht jaar bezig met het dossier ‘Lappersfortbos’. Dat de overheid niet veel moeite doet om het laatste stuk bos te redden, komt hard aan. “De economie draait alleen maar om geld en daarvoor moeten we de wereld kapotmaken.”

“Ik was op slag verliefd op het bos. Het is dankzij mijn vrouw dat ik hier voor de eerste keer kwam maart 2002. Ze is lid van een herboristenvereniging en organiseerde een wandeling in het Lappersfortbos om kennis te maken met de verschillende soorten planten en kruiden die er groeien. Ze kon zelf niet gaan en vond dat ik als groene jongen de boel maar moest vertegenwoordigen. Zo heb ik voor het eerst kennism gemaakt met de bezetters. Het tafereel kwam precies uit een jeugdboek. Ze deden me denken aan Jeanne d’ Arc en Pippi Langkous. Op die manier ben ik live in contact gekomen met mensen die er al langer (enkele weken voor 11 september 2001) mee bezig waren. Door met hen te praten is het bij mij ook begonnen.”

“Ik ben medeoprichter van het GGF. Het is begonnen met de Dag van de Aarde in 2002. Het Lappersfortbos was één van de actieplaatsen. Toen hebben we met een paar mensen beslist dat er genoeg stof was voor een paar jaar Dag van de Aarde in plaats van een dag per jaar. Het idee was dat de bezetters door een aantal organisaties gesteund zouden worden

Ik heb er nooit aan gedacht zelf bezetter te worden. Niet alleen omdat ik een vrouw en dochter heb, maar ook omdat ik er niet goed in zou zijn. Ik laat het in de bomen klimmen en actie voeren liever over aan de anderen. In het GGF heb ik ontdekt wat mijn kwaliteiten zijn. Zonder actie is er geen diplomatie, maar zonder diplomatie is de actie ook snel afgelopen.”

Tegenslagen

“Het verhaal begint bij Pluk van de Petteflet. Hij wou de Torteltuin redden en kraakte daarvoor de torenkamer van de Petteflet. Pluk was dus in vele opzichten een Lappersforter <http://wwws.nl.warnerbros.com/movies/plukvandepetteflet/html/home.html> . Het verschil is dat het bij hem gelukt is. <http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=51>. Dat de politiek ons niet geholpen heeft met het laatste stukje, was een grote teleurstelling. Wij verwijten de overheid een gebrek aan fantasie en verbeelding!

Al die tegenslagen verwerken, is nooit gemakkelijk. Het voordeel is dat ik op acht jaar kan terugkijken. Ik heb gemengde gevoelens bij het verlies van het laatste stuk bosgrond. Om te beginnen is er cynisme en bitterheid. Gelukkig heb

ik voldoende realiteitsbesef om in te zien dat we veel bereikt hebben. Dertien hectare van het Lappersfortbos is gered. Het is een poëziebos geworden met een Hugo Clauspad. Dankzij de tweede bezetting zijn er regeringsakkoorden gesloten over zonevreemde bossen waardoor ze op termijn beschermd worden. We hebben ook geleerd dat het niet is omdat de politiek iets beslist heeft, dat zij automatisch het laatste woord heeft. Doordat de bezetters in de boom zijn gekropen en spandoeken hebben opgehangen, hebben mensen ingezien dat er altijd actie mogelijk is.

Oplossingen www.saveforest.be

“Ik besef dat het moeilijk is om aan 32.000 kopers te komen, maar we gaan het proberen. Als het niet lukt, zullen we met het geld een bos aanplanten. Natuurlijk heb ik liever dat het laatste stuk van 3,2 hectare gered wordt, maar de economie draait om geld en daarvoor moeten we jammer genoeg de wereld kapotmaken. Het wordt tijd dat bedrijven gaan beseffen dat zonevreemde bossen geen geld geven, maar zuurstof aan ons nageslacht. Omdat ze dat nog niet inzien, hebben wij een contract met Fabricom moeten sluiten en we zullen het uitvoeren.

Nochtans hadden wij oplossingen geformuleerd voor de zonevreemde bossen. De overheid zou ze beheren en in ruil krijgen de bedrijven een label van bosvriendelijk bedrijf, een soort van Fair Trade. Omdat wij het gevoel hebben dat de politiek ons laat stikken, heeft het niet veel nut meer dat het bos bezet blijft. Ik denk dat het beter is alles op te ruimen en dat de mensen die elke dag bos moeten kappen hun werk maar doen. Ik zal tranen in mijn ogen hebben, maar ik blijf actievoeren. Misschien moeten de bezetters naar een andere provincie trekken om bos te bezetten. Of misschien moeten ze leegstaande industriële panden gaan bezetten. Het schijnt dat er een goede 30% van de bestaande industrieterreinen leegstaat. Het is belangrijk dat er radicale maar geweldloze acties worden gevoerd. Er is nog veel werk aan de winkel!”